

Els Quicos presenten el seu nou disc 'No tinc diners', sobre la crisi

El proper 2018 l'emblemàtic grup Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries compliran 25 anys de trajectòria musical

M. PALLÀS

Ja està a la venda el tretzè treball discogràfic de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries. S'anomena *No tinc diners* i arriba després de quatre anys de silenci discogràfic, tot i que el grup ha continuat ben actiu, actuant, creant i rebent reconeixements, com ara el Premi Nacional de Cultura del 2015.

Tal com explica el grup, aquest és un disc fet «a poc a poc i durant bastants mesos». Està format per tretze temes. El primer *single* va ser *No tinc diners*, estrenat l'estiu passat i amb el videoclip gravat, entre d'altres escenaris, al pont del Vicari de Roquetes, al·ludint a algú que viu baix d'un pont.

Es tracta en realitat d'una antiga cançó popular apareguda al llibre *Del folklore tortosí* de Joan Moreira. La vella cançó li cantaven els escolans a Mossèn Joan, però ara els Quicos li canten també al senyor president i al senyor banquer.

«D'alguna forma volem reflectir que si la música popular és justament popular, el que la gent porta dient des de 2008 és la frase 'No tinc diners'. Ho diu la gent pobra, però també els bancs», explica Arturo Gaya, àlies Quico el Célio. «Però no és un disc que parla només de la crisi. És reivindicatiu però també festiu».

El segon *single* ha sigut *El meu nom és xeic*, musicant el poema

Els components de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, sostenint el seu nou disc. FOTO: JOAN REVILLAS

L'APUNT

Un quart de segle dalt de l'escenari

■ El 15 de desembre farà 25 anys que els Quicos van celebrar el seu primer concert, de forma que durant el 2018 se celebrarà el seu 25è aniversari.

«De ben segur que per celebrar els 25 anys farem concerts especials. El cert és que l'aniversari també ens dóna energia per tirar endavant», ha valorat en aquest sentit Arturo Gaya, àlies Quico el Célio. «La nostra manera de treballar ha estat anar caminant sense marcar-nos cap fita i és una de les coses que més ens han servit per arribar fins aquí».

homònim del poeta rapitenc Jon Gras, mort fa dos anys. Els Quicos també han volgut tindre en aquest disc un reconeixement al conegut joter Lo Pastor d'Andorra (Terol), mort fa uns mesos als 101 anys, del qual han adaptat la seua popular jota *Palomica* amb el tema que porta per nom *La Colometa*.

El folklore tortosí

«Encara continuem inspirant-nos en el llibre *Del folklore tortosí* de Joan Moreira. Ell parlava de molts racons ebrencs, no només de Tortosa, sinó Tortosa com a regió. El folklore és allò no científic i sense dogmes, és allò que diu la gent de carrer però no se'n fan de notícies. El folklore continua molt viu», ha detallat Arturo Gaya.

El disc també inclou *Plou quan plou*, una versió de *Ja baixen los*

tortosins, de Joan Salvador Galdí, en la qual expliquen la naturalesa rural de les rivalitats entre Tortosa i Amposta.

De moment la formació segueix oferint concerts. Aquest

El disc conté diversos estils, com jota, rumba, bolero i balades i ritmes llatinoamericans

mateix 7 d'abril els Quicos actuaran al Perelló.

Aquest estiu els Quicos faran la seua gira tocant els nous temes, però no serà fins a la tardor que es podrà veure l'espectacle *No tinc diners* amb una escenografia especial.